

Република Србија
ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД
1 Пж 3090/18
30.05.2018. године
Београд

ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД, у већу састављеном од судије Иванке Спаховић, као председника већа, судије Јелене Вилдовић Живковић и судије Зорице Туцаков, као чланова већа, у правној ствари тужиоца Холдинг корпорација "Електронска индустрија" ад у стечају, Ниш, Бул. Светог Цара Константина 80-86, кога заступа Душанка Ђорђевић, адвокат из Београда, Риге од Фере 3/8, против туженог "Енергетика и одржавање" д.о.о., Београд-Земун, Батајнички пут 23, кога заступа Сениша Унгуран, адвокат из Београда, Добрачина 48, ради накнаде штете, вредност предмета спора 789.684,00 еура, одлучујући о жалби тужиоца изјављеној против решења Привредног суда у Београду 9 П. 4762/17 од 27.02.2018 године, у седници већа одржаној дана 30.05.2018 године, донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДА СЕ решење Привредног суда у Београду 9 П. 4762/17 од 27.02.2018 године и предмет враћа првостепеном суду на даљи поступак.

Образложење

Наведеним решењем првостепеног суда тај суд се огласио месно ненадлежним за поступање у овој правној ствари, с тим да се списи доставе Привредном суду у Нишу као стварно и месно надлежном суду, по правоснажности решења.

Тужилац је против овог решења изјавио благовремену жалбу, из свих законских разлога. У образложењу жалбе је у битном истакнуто да се поступак води од 2015 године, да је одржано 6 рочишта, да је припремно рочиште закључено 27.10.2015. године, пре отварања стечајног поступка над тужиоцем, као и да се води поводом неоснованог коришћења туђе ствари, насталог пре отварања стечајног поступка над тужиоцем. Пошто се поступак не води поводом стечаја, који је отворен 28.09.2016 године, то се не могу применити одредбе чл. 58 Закона о парничном поступку, како је то погрешно нашао првостепени суд. У конкретном случају се примењују одредбе чл. 89. став 1. Закона о стечају, према коме се поступак наставља на захтев стечајног управника пред судом који води поступак. Предложио је да се жалба усвоји и укине ожалбено решење.

Ценећи правилност и законитост првостепеног решења, на основу чл. 402 у вези чл. 386. Закона о парничном поступку, Привредни апелациони суд налази да је изјављена жалба тужиоца основана.

Према стању у списима, овај поступак је започет подношењем тужбе првостепеном суду 22.05.2015 године, у којој је тужилац поставио тужбени захтев да се обавезе тужени да плати тужиоцу износ од 789.684,00 еура, са припадајућом каматом од дана поднете тужбе до исплате, све у динарској противвредности, на име неовлашћеног коришћења туђе ствари, као и да тужиоцу преда у државину 5 резервоара који се налазе на означеним парцелама. Првостепени суд је решењем од 05.06.2015 године тужбу тужиоца доставио туженом на одговор, а након давања одговора на тужбу и изјашњења странака одржао је рочиште 27.10.2015 године, на коме је констатовано шта је међу странкама спорно и предложено извођење доказа. Првостепени суд је након тога одржао још два рочишта, а решењем од 05.05.2016 године, донетог под бр. П. 3230/15, утврдио је прекид поступка, јер је над тужиоцем отворен стечајни поступак. Тужилац је у поднеску од 26.01.2017 године предложио наставак поступка, што је поновио и у поднеску од 11.07.2017 године, након чега је суд решењем од 21.08.2017. године наставио поступак у овој правној ствари, с позивом на чл. 225. став 1. Закона о парничном поступку. По доношењу решења о наставку поступка првостепени суд је одржао рочиште 08.12.2017 године, које је одложено за 27.02.2018 године, на ком рочишту је првостепени суд донео побијано решење о оглашавању месно ненадлежним.

Првостепени суд је решење донео с позивом на чл. 25 став 1 тачка 4 Закона о уређењу судова према коме привредни суд у првом степену суди у споровима насталим поводом стечаја и ликвидације, као и на чл. 58. Закона о парничном поступку, којим је прописано да је за суђење у споровима који настају у току и поводом стечајног поступка искључиво месно надлежан суд који спроводи стечајни поступак. Како је поступак стечаја над тужиоцем покренут пред Привредним судом у Нишу решењем тог суда Ст. 47/15 од 31.03.2016 године, то се првостепени суд огласио месно ненадлежним и одредио да се списи предмета доставе Привредном суду у Нишу, као стварно и месно надлежном суду.

Овај суд налази да се првостепени суд по службеној дужности погрешно огласио месно ненадлежним с позивом на чл. 58. Закона о парничном поступку, имајући у виду фазу у којој се налази овај парнични поступак, не ценећи при том релевантне одредбе чл. 89 и чл. 91. Закона о стечају.

Наиме, прекид судског поступка, па и парничног поступка је предвиђен као процесно правна последица отварања стечајног поступка у чл. 88 Закона о стечају. Судски поступак из чл. 88. тог закона, у којем је стечајни дужник тужилац, односно предлагач, наставља се када стечајни управник обавести суд пред којим се води поступак да је преузео поступак, према чл. 89. став 1. Закона о стечају. Наведени члан не регулише стварну и месну надлежност суда пред којим се поступак даље води, већ је то предвиђено чл. 91. Закона о стечају. Према овом члану, ако се прекинути парнични поступак водио пред судом опште надлежности, тај суд, уколико настави прекинути поступак решењем се оглашава стварно и месно ненадлежним и предмет уступа суду који спроводи стечајни поступак над туженим, а ако се прекинути парнични поступак водио пред привредним судом код кога се не води стечајни поступак над туженим, тај суд се, уколико настави поступак, решењем оглашава месно ненадлежним и предмет уступа суду који води стечајни поступак над туженим, против којих решења није дозвољена жалба. Из цитираних одредби произлази да је Закон о стечају предвидео месну надлежност стварно надлежног привредног суда пред којим се води стечајни поступак само у случају стечајног поступка над туженим, али не и над тужиоцем, након наставка поступка.

Како не постоји посебна одредба Закона о стечају која регулише месну надлежност у случају стечајног поступка над тужиоцем, то се морају применити

одредбе Закона о парничном поступку које регулишу надлежност суда. Према чл. 19. Закона о парничном поступку, суд се по службеној дужности може огласити месно ненадлежним ако постоји искључива месна надлежност неког другог суда, најдоцније у року од 8 дана о дана пријема тужбе, односно одговора на тужбу, према ставу 1 и 2 овога члана. Овај парнични поступак се налази у фази главне расправе, а сви рокови предвиђени цитираним чл. 19. Закона о парничном поступку су протекли још 2015 године. Када се у току поступка промене околности на којима је заснована надлежност суда, суд који је био надлежан у време подношења тужбе остаје и даље надлежан иако би услед ових промена био надлежан други суд исте врсте, према чл. 15. став 2. Закона о парничном поступку, због чега првостепени суд ни по овој одредби није могао да се огласи месно ненадлежним у овој фази поступка, с позивом на чл. 58. Закона о парничном поступку.

Из напред изнетих разлога, одлучено је као у изреци овог решења, на основу чл. 401. тачка 3 Закона о парничном поступку.

ЈВЖ/ЖГ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА
Иванка Спаховић,с.р.
За тачност отправка